

פרוטוקול מס' 81/ב'

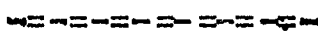
מישיבת ועדת הכספים

התקיימה ביום ב', י"ד באייר, תשי"ד - 17.5.54 בסעה 10.45

- נרכזים :
- היו"ר י. גורי
  - ח. אריאב
  - י. בדר
  - א.ס. גניחובסקי
  - ט. דיין
  - א. הרצפלד
  - ק. לוז
  - א. סטופ
  - ט. פרלסטין
  - א. ציזלינב
  - ח. רובין

- מוזמנים:
- ד"ר מנדלסון
  - מר צפני
  - מטעם מסדר האוצר
  - ד"ר קיטרון
  - מטעם מסדר המספטים
  - ט. בזק
  - מזכ"ר הוועדה

סדר-היום: 1) שאלות והצעות לסדר;
 המסך הדיון בחוק מס מסוייב וסס סותרות
 (תיקון), תשי"ד - 1954.

אני פותח את הישיבה.

תנ"ה. גוריו

שאלות והצעות לסדר.

א. ציזלינב:

רצוני לדעת מתי נקבל את פרטי תקציב הפיתוח. הובחח לנו כי הוא יוגט בעת הדיון על התקציב הרגיל, ואנו עומדים עתה כבר במחצית מאי.

אבקט לקבל הטבר, באחת הישיבות הקרובות, על הנוהג לגבי המקדמה לסס הכנסה; האם מוסיפים לגבותה ובהתאם לסה?

אני מבקט לקבל סקירה על ענין ים הטלח. הידיעות המציעות בנדון הן מדאיגות, ועלינו לכן לקבל אינפורמציה מוסמכת.

נד.

א.מ.ג. גני.ת.ג.מ.פ.י.:
אני באייע כי נקבל אינפורמציה על פרטת
"דיטונה". האם נכון הדבר כי סכום של
100,000 ל"י שהוסקע עם ירד לטמיון? יש אצלנו מסרדי הסברה
וקציני הסברה רבים - מדוע אינם מסבירים את המצב? וכאן אני מביע
לטאלתי הטניה : מה תפקידם של קציני ההסברה במסרדים הטונים?

בחוק התקציב קיים סעיף בדבר קיצוץ של
5% בהוצאות. האם נעטה מטהו כדי להגטים זאת?

ועדת הכספים החליטה על תקציב ועל
סובסידיות, ומה פירוט לכן הדיונים המתנהלים עתה במטטלה על גיטול
או קיום הסובסידיות?

אני סבור כי הוועדה צריכה לקבל אינפורמציה
על פרטת חמבדק בנטל חיפה, וכן פרטים על פרטת נטל הקיסון.

בעתונות סתפרטמים פרטים על תכניות רחבות
בקטר לרכבת ישראל, רצוני לדעת מהו הטצב בקטר לכך.

ח. בוגין:
בעתונות סתפרטמות ידיעות כי הטטטלה
מתכוונת לעשות פעולות טובות בקטר
לטינוי הטער. אני סבור כי עלינו לקבל פרטים על כך, כיוון שבשעת
הדיונים על התקציב שמענו מפי באי-כח הטטטלה כי אין מתכוונים
לזוז מהטער של 1,000 ל"י הדולר.

קבוצה של ערבים פלחים טהטטולט פנתה
לאחד טחברי וסיפרה לו, כי בחדטי ינואר-בדואך קיבלו פלחים
טהטטולט הודעות על חובת תטלום מקדמה בטכומים של 650 ל"י, 500 ל"י
ו- 400 ל"י. הט לא טילטו ולא עטו את הטוטל עליהם לפי הטוק,
אבל הגיטו ערעור, טעליו קיבלו תטובה לא חתומה על-ידי איש אחראי,
ונה לא היתה כל הנטקה. האחראי לדבר הוא טנהל הטקדמה בנתניה.
הענין עוטה רוטם די טרירותי, ולכן מצאתי לנכון להביא לפני הוועדה.

בעתון הרטמי טהופיע ביטים אלה בתפרטמו
הודעות, באיטורו של טר האוצר, על רכישת סקרקעין, החתומות בתאריך
17.2. היות ואי-אפטר לעשות את הפעולות הללו לפי החוק כיום,
בתפרטמו ההודעה על תאריך טוקדס. אין כל הצדקה כי תעודות
טנחתמו ב- 17.2 יתפרטמו בעתון הרטמי בטדס טאי, וברור לכן כי
לפעולות הללו אין חוקף חוקי. ההודעות פורטמו בילקוט הפרטומים
טס. 347 תתאריך 12.5.

אני סבור כי זהו אחד הדברים החטורים
של הפרת החוק או נטיון להערים עליו, ורצוני לקבל תטובה כי
ההודעות הללו תוכרזנה כבטלות ומבוטלות.

הנו"ר י. בובי:
הטאלות תועברנה לטר האוצר, רצוני רק
להעיר מספר הערות לכמה מהטאלות.

בקטר לתקציב הפיתוח, עד כמה טאני זוכר
לא הובטח כי ידונו בו בעת ובעונה אחת עם הדיון בתקציב הרגיל,
הובטח רק להביא טטגרת כללית של התקציב, אשר יכלול גם את התקציב
הרגיל לכל פרטיו וגם את תקציב הפיתוח בקווים כלליים. דבר זה
קריים בעצם, ועל יסוד זה יפתה הכנטט את כוחה של ועדת הכספים
לאטר תקציב זטני לטלוטה חדטים. אני טבין כי בקרוב יגיטו לנו
את פרטי תקציב הפיתוח.

אשר להצעה כי נטמע כאן סקירה על ים
הטלה, הרי טבורני כי דיון זה יש לשלב בדיון על תקציב הפיתוח.
אני טטיל ספק אם נוכל עתה, בטצב של סדר-היום של הוועדה, להקדיש
דיון רציני לענין ים הטלה, ובצטרך לסלבו בדיון על תקציב הפיתוח.

אל.

אני סבור כי אי-אפשר, בשלב זה, לדרוש מהמטלה להביא את תכניותיה בדבר שינויים במדיניות הסובסידיות. המטלה לא תוכל לקבל כל החלטה על כך בטרם הביאה את תכניתה לאישור הכנסת, ואז העניין יובא בפני ועדת הכספים.

התלונה שהביא כאן חבר-הכנסת רובין אינה מוגדרת כל צרכה וחסרים בה פרטים. הייתי מעדיף לכן כי חבר-הכנסת רובין יפנה בעצמו ויביא את התלונה לפני מנהל המקדמה.

ח. רובין:
אני מוכן לסלוח מכתב עם כל הפרטים. לסר האוצר, עם העתק לוועדת הכספים.

חוק מט מסד"ג ומס מותרות (תיקון) תשי"ד - 1954

סעיף 1.

ח. רובין:
אני מציע למחוק את הסעיף. היות ושמעתי כאן כי אחד הנימוקים להכנסת סעיף זה הייתה הטיטה/של הנהלת החשבונות של שלטונות מס מותרות ומס מסוייב, אני מציע להכניס סעיף חדש בחוק שיאמר, כי הנהלת החשבונות של המנהל תהיה אחידה לגבי מס מותרות ומס מסוייב.

היו"ר י. גורלי:
אני מציע להעתיק את ההצבעה על שם החוק, כיוון שיש כמה סעיפים הקשורים בסוגיה זו.

סעיף 2.

ח. רובין:
אני מציע כי במקום המלים "מאת סוחר באותה סחורה", יבואו המלים: "מאת סוחר לסוחר".

ש. פרלסטין:
אני מציע כי לגבי מסירת סחורה בעמלה ייאמר: "ובלבד שיחוייב בתשלום רק אחרי המכירה".

י. בדר:
אני מציע למחוק סעיף קטן (1).

ד"ר קיסרון:
הצעתו של חבר-הכנסת פרלסטין מזדהה עם הצעתו של חבר-הכנסת בדר למחוק את הסעיף, כי במקרה של מסירת סחורה בעמלה, המס אינו מגיע אלא לאחר המכירה.

ש. פרלסטין:
אי-אפשר כי תהיה באיזו חנות סחורה בלתי מסומנת; ולכן יש צורך גם לגבי עמלה להכניס את המוטג של מכירה; זאת אני מקבל. אבל אם מיטחו מוסר סחורה בעמלה ואינו מקבל כסף תמורתה, אי אפשר לחייבו בתשלום מס קביות, כי יכול להיות שחלק מהסחורה יוחזר.

סר בפני:
אם מסירה בעמלה לא תיחשב כמסרה, לא יהיה לנו כל פיקוח על סחורה זו. מה שהביע אותנו להביא תיקון זה היה המצב לפיו לא היה לנו כל פיקוח על סחורה שנמסרה בעמלה, והיא יכולה להימכר ללא תשלום המס.

אר.

ועדת הכספים
17.5.54

לפי המצב כיום, יצרן שמוכר סחורה
מסלם את המס חדשיים וחצי לאחר שהודיע על המכירה.

ס. פרלסטין:
המצב הוא שעל כל סחורה, בין אם מכרה
או לא, הוא חייב לסלם את המס תוך חדשיים
וחצי אחרי הסימון. הוא מסלם בעד המלאי בין אם מכרו ובין אם לאו.

מר גפני:
יצרן אינו מסלם מס עבור המלאי; הוא חייב
לסלם את המס חדשיים וחצי לאחר המכירה.
גם לגבי עמלה, מספיקה תקופה זו כדי להחליט אם רוצים למכור או לא.
אם הוא אינו מוכר, הרי קיים סעיף בחוק לפיו הוא מקבל את המס בחזרה.
לגבי מוצרים מסויימים אפשר להגיע לידי הסכם על תקופה יותר ארוכה.
שלטונות מס הטותרות אינם יכולים לבדוק מדי פעם בפעם אם סחורה
שנמסרה בעמלה נמכרה בינתיים.

ד"ר קיטרון:
איני מבין את הצעתו של חבר-הכנסת רובין:
מתי יכול להיות מקרה אחר של סוחר המוסר.
סחורה לאדם שאינו סוחר.

ח. רובין:
אני מתכוון לאדם שאינו סוחר המוסר
לסוחר סחורה בעמלה.

ד"ר קיטרון:
מקומה של הצעתו של חבר-הכנסת פרלסטין
הוא ג'יקין לסעיף 10(א)(3).

ה צ ב ע ה

הצעת חבר-הכנסת רובין לומר בסעיף/ט"א סוחר לסוחר" - לא נתקבלה
(1)2

הצעת חבר-הכנסת בדר למחוק. סעיף (1)2 - לא נתקבלה

הסתייגות: לחבר-הכנסת ח בין ובדר.

סעיף 2 (2)

ח. רובין:
אני מציע להוסיף בסוף הסעיף את ההגדרה
הבאה: "למעט סימוס הסחורה בידי הייצרן
לצרכיו הוא". אני חייב להתאים זאת להגדרה של סוחר, ואני מציע
להוסיף שם את המלים: "למעט לצורך עצמי".

ס. פרלסטין:
אני מוכן לקבל את השינוי המוצע, אם כי
יש לי ספקות לגבי אפשרויות הגביה. איני
יודע אם סכרו של תיקון זה לא יצא בהפסד הקסיים הכרוכים בגביה.

ב"דברי ההסבר" לסעיף זה באמר, כי סעיף
זה בא לחייב גם את אלה שיש ברשותם מלאי, ולא היו חייבים במס עליו
עד כה. אני מוכן לקבל את התיקון לגבי העתיד, אבל איני יכול להסכים
כי זה יחול על מלאי שהיה ברשותו. אם יוסכם כי לא יבנו את המס
מהמלאי, אני מוכן לקבל את התיקון המוצע בסעיף זה.

א.ד.

ועדת הכספים
17.5.54

אני מתנגד למחיקת ההגזרה "מכירה בקמעונאות".

י. בור:

סעיף 3

לסעיף זה נחזור לאחר שנחליט על סעיף 1.

תיו"ר י. גורין:

סעיף 4

סעיף 3 (א) המתוקן - נתקבל

סעיף 3 (ב) המתוקן - נתקבל

סעיף 3 (ג) המתוקן:

אני מציע להכניס כאן את הנוסח המקורי הקיים בפקודת המכס והבלו, כי לדעתי הכנסת

ח. רובין:

צריכה לאשר זאת.

ההבדל בין טכס ובלו לבין מס מותרות אינו רק כמותי אלא גם איכותי. החלטות בדבר תעריפי טכס ובלו הן החלטות הקובעות את גורל מסק המדינה, ואילו בהחלטות על גובה מס המותרות יש גם סיקולים שהם טכניים ואדמיניסטרטיביים גרידא, עם כל יחס הכבוד שלי לדימוקרטיה, סבורני כי יהיה בזה טסום בזבוז זמנה של הכנסת - אשר זמנה מוגבל בלאו הכי - אם נטריחה רק כדי להשיב את הסכמתה לסינויים טכניים, ביחוד לאור העובדה כי בתוספת לחוק ישנה רשימה נבטיבית מפורטת של סחורות שטר האוצר אינו רשאי להטיל עליהן כל מס.

ד"ר סנדלסון:

אני מוכן אולי לסקול הצעה בובר קביעת אחוז מסוים, שבמקרה והאוצר עובר עליו, יובא הענין בפני ועדת הכנסת.

רצוני להביא כאן ביטוק בוסף, לי נראה שאם נצטרך להביא את הצווים לאיסור הכנסת, יגרום הדבר להפוגה או להפסקה ביצור, כי הייצרנים יחכו לדעת מה תהייה ההחלטות. זה היה גם הנימוק באנגליה שהשאירו סמכות זו בידי טר האוצר.

מר גפני:

במציאות שלנו אין הבדל מהותי בין עניני טכס לבין אלה של מס מותרות, כיוון שאפשר להגדיל כל תעריף טכס שהוטל על סחורה מסוימת באמצעות תוספת של מס מותרות. אם קיים חשש שזמנה של הכנסת מוגבל, אפשר להאריך את התקופה. עצם הדיון שלנו בצווי טכס חייב סיקול דעת מצד האוצר, והוא הדין לגבי מס מותרות. איסור תעריפי מס המותרות על-ידי הכנסת יבטיח מגע יותר הדוק בין האוצר והכנסת בענין טמטי הנוגע להמוני העם - צרכנים וייצרנים כאחד.

ח. רובין:

הנימוק של מר גפני לא שכנע אותי ביותר, כיוון שבהיסטוריה של הכנסת לא היו מקרים רבים בהם הכנסת לא איטרה צו שהוטל על-ידי הממשלה. אני חושב כי הייצרנים בארץ יודעים יפה על המתרחס בכנסת, והם ודאי שלא יכוונו את תכניות הייצור שלהם תחת ה"איום" שטא הכנסת לא תאשר צו של מס מותרות.

אני מציע לכן את הנוסח הבא: צו לפי סעיף זה הקובע מס בסיעור העולה על 7,5%... יתבטל חדטיים מיום פרסומו ברשומות. אלא אם הכנסת תאשרו על-ידי החלטה. החלטת הכנסת תפורסם ברשומות.

מד.

ג. גדר: אגף מציע: הוראות חוק מס' מכס ובלו (טינוי תעריף) יחולו כאילו היה מס קניה בלו, וחוק זה אחד החוקים המפורטים בסעיף 1(ב) לחוק האמור.

ד. פרלסטיון: אגף מציע להאריך את התקופה עד 4 חודשים.

ה. גורר: אגף החלטנו בקטר לצווי מכס לא להסתיין חודשים, אלא להביאם בתאריך מוקדם יותר. אין טעם לכן להוציא את ענין מס הסותרות מכלל זה.

הצעתו היא, כי אם תהיה העלאה של למעלה מ-20%, תחול הפרוצידורה של מס' מכס ובלו.

ו. רובין: אגף מציע 12,5% ואם הצעה זו לא תתקבל אגף מציע להסגיר 7,5%

ז. פרלסטיון: אם נקבל הצעה על אחוז יותר גבוה מ-7,5%, יתפרט הדבר כאילו אגף רוצים לבטל את אשר היה כלול עד עכשיו בטס מסוייג. אם כי אגף הופכים מס זה למס קניות, הרי את הפרינציפ שהיה טובח ביסוד החוק הקיים אגף מסאירים. הפירוט שיינתן להצעה זו אינו רצוי, ואם יט לבחור בין שתי ההצעות אגף מעדיף לקבל את הצעת האוצר.

ה צ ב ע ה

- הצעת חבר-הכנסת גדר - לא נתקבלה
- הצעת חבר-הכנסת רובין - לא נתקבלה
- הצעת חבר-הכנסת גורי - לא נתקבלה

הצעת הממשלה - נתקבלה

הסתייגות: לחברי-הכנסת גדר ורובין.

ח. רובין: אגף מציע להוסיף בתוספת פרט נוסף, שייקרא פרט 12 ובו יאמר: "צרכי הלבשה, הנעלה וכלי בית", וכן להוסיף בסעיף זה את הפסקה הבאה: "על אף האמור בסעיף מסנה (א), ועל אף האמור בפרט 12 של התוספת, רטאי סר האוצר להטיל מס סותרות או מסוייג על צרכי הלבשה, הנעלה וכלי-בית, אם קיבל על-כך אישור מועדת הכספים של הממשלה."

אגף מציע כאן לחרר צרכי הנעלה, הלבשה וכלי בית עממיים ממס; זוהי הסגטה. אם המגטה יכולה להתגסם בצורה אחרת - אטמע ברצון כל הצעה.

ד"ר סנדלסון: מגטה זו הוגסמה למעטה בטידה המכסימלית. במסך טבים לא הטלנו מס על מצרכים אלה, כיוון שהם היו מצרכי "לכל", וגם עתה לא מציע המס ליותר מ-7,5%.

ה צ ב ע ה

- הצעת חבר-הכנסת רובין - לא נתקבלה
- הסתייגות: לחבר-הכנסת רובין. טעיף 3(ד) - נתקבל

סעיף 5 (סעיף 4 לחוק) - ג ת ס ב ל

סעיף 6 (סעיף 5 לחוק)

סעיף 6(1) - ג ת ס ב ל

ח. רובין: אני מציע, בסעיף 6(2), כי הגשת הערעור תהיה מסוחררת מאגרה. אפשר להטיל את האגרה כאשר האיט ספסיד את הערעור, אבל אין להתנות את הגשת הערעור בתשלום אגרה.

היו"ר י. גורן: רצוני לחלוק על הצעה זו. אזור הרוצה להעסיק את מוסדות המטסלה בתביעות מספטיות או בירורים צריך לסכן טטהו, כדי שיטקול בדעתו אם לעסות זאת או לא. אי-אפשר לסחרר סכל ריזיקו אדם הרוצה להתדיין; זהו עקרון הקיים בכל מספט.

ח. רובין: זה עקרון מתקבל על הדעת. כאשר סני אמרים פרטיים מתדיינים ביניהם. במקרה זה האזור מתדיין עם המטסלה, ויחד עם זה הוא צריך לסלם לטפרע את המס וגם אגרה.

ד"ר קיסרון: לי לא ידוע על תקדים לפיו תשלום האגרה מותנה בתוצאות הדין. אדם הוואה עצמו מקופץ, אם הוא רוצה לערער, הוא צריך קודם-כל לסלם את האגרה. יזכה בערעורו - יקבל את כספו בחזרה.

ח. רובין: אני מציע אגרה סמלית בגובה של 1/2% מהאוביקט.

ד"ר קיסרון: הצעה זו יכולה להיות בבחינת המלצה לטר המטפטים, אבל אין לכתוב אותה בחוק. אני מבקש כי הדבר לא ייאמר בחוק, כי זה יצור תקדים מאד מסוכן.

היו"ר י. גורן: יכולה להיות הצעה פטרה, כי הוועדה תמליץ בפני סר המטפטים כי יקבע אגרה בסכום סינימלי מסויים ולא יותר מאשר 1/2%.

ח. רובין: אני מציע להעמיד את הסכום על 3 ל"י, ולא יותר מאשר 1/2%.

הנחלט: להמליץ בפני סר המטפטים כי פתום האגרה לא יהיה למעלה מ-1/2% ולא פחות מאשר 3 ל"י.

סעיף 7.

היו"ר י. גורן: סעיף זה יתקבל אם נקבל סעיף 11.

סעיף 8 (סעיף 10 לחוק)

ח. רובין: הצעתי אומרת: בהחזקת סלאי - 30 יום אחרי תחילת תקפו של הצו, אך לא מאוחר מאשר 15 יום לאחר שהחייב בתשלום קיבל הודעה על כך.

אד

ועדת הכספים
17.5.54

ט. רובינין:
ההודעות מתפרסמות ברטומות ובעתונות היומיות.
בעל המלאי הוא החייב להודיע לנו כלי יס
לו מלאי, ולכן אי-אפשר לקבל את הצעתו של חבר-הכנסת רובינין.

ה צ ב ה

הצעת חבר-הכנסת רובינין להוסיף את המליים "אך לא מאוחר מאטר
15 יום לאחר שהחייב בתשלום קיבל הודעה על כך - לא נתקבלה

הסתיוגות: לחבר-הכנסת רובינין.

ד"ר סיטרוני:
מקומם של הצעת חבר-הכנסת פרלטיין הוא
בסעיף 10(א)3 לחוק הקיים, והניסוח שלה

יהיה:

"ובלבד שבמסירת סחורה בעטלה, יידחה מועד התשלום עד
לסעת מכירת הסחורה על-ידי מי שלו במסרה בעטלה".

אני מצטרף להצעה.

י. בדר:

ה צ ב ה

הצעת חבר-הכנסת פרלטיין - לא נתקבלה

הסתיוגות: לחבר-הכנסת פרלטיין ובדר.

ד"ר סיטרוני:
לאור הדיונים בוודעת הכספים, אנו מציעים
בסעיף קטן (ב) לא ללכת לפי מחיר הסחורה,

אלא רק לפי טיעור המס.

ט. פרלטיין:
לא נראה/הדבר שאפשר להטיל במקרה זה
על אדם שאחר בתשלום תוספת של 20% וגם
לחייבו לסלם את הסער המוגדל. אני מציע למחוק את התיקון, וכי
במקומו ייאמר: עליו לסלם את טיעור המס המוגדל או תוספת של
20%, הכל לפי הסכום הגדול יותר.

ה צ ב ה

הצעת חבר-הכנסת פרלטיין - לא נתקבלה

הסתיוגות: לחבר-הכנסת פרלטיין.

ח. רובינין:
אני מציע להוסיף בסוף סעיף קטן (ב) את
המלים: בתנאי שתוספת פיגורים לא תוטל

במקרה של הטלת המס על מלאי, כאשר החייב לא סילם את המס במסך
שבועיים לאחר שנמסרה לו דריסת תשלום על-ידי המנהל.

י. בדר:

חבר-הכנסת רובינין טועה במקרה זה. המטרד
דורש תשלום רק לאחר שנודע לו כי מיטתו
לא סילם, והוא מקבל ידיעות על חובת התשלום מהודעות החייבים. פירוש
הדבר, כי דריסה כזו של המטרד עשויה לבוא במקרים רבים זמן רב לאחר
שחלה חובת התשלום. לפי הצעת חבר-הכנסת רובינין, הרי אף אדם לא
ימסור הודעה, אלא יטב ויחכה להודעת המטרד.

ח. רובינין:

יש מקרים בהם אדם מחזיק ברטותו מלאי של
סחורה שלא היתה חייבת עד כה במס. לפתע
פתאום מתפרסמת הודעה ברטומות כי על סחורה זו חלה חובת תשלום המס,
ומאין הוא ידע על כך, אם הוא אינו קורא את הרטומות?

ה צ ב ע ה

הצעת חבר-הכנסת רובין לסעיף 8(2)(ב) - לא נתקבלה

הסתייגות : לחבר-הכנסת רובין.

סעיף 9 (סעיף 11 לחוק)

היו"ר י. גורין
פה קיימת פרצה כי אנשים יזכו מהכנסות
סאיבן מביעות להן. (ס. פרלסטין: אבל גם
בהפסד סאיבן צריכים לשאת בון) אני איני רואה בכך אמצעי טועיל
לחינוך אזרחים לטטירה על החוק, אבל אם שלטונות מס מותרות הגיעו
לכלל מסקנה כי לא כדאי הדבר - יש לקבל זאת.

ה צ ב ע ה

סעיף 9 (תיקון סעיף 11 לחוק הקיים) - ב.ל.ק.ב.ל.

היו"ר י. גורין:
לאחר קבלת סעיף זה מתאשרים גם סעיפים
7 ו-10 (א)(2).

סעיף 10 (סעיף 15 לחוק הקיים)

מר גפני:
יש סימנים סאיבן במטרים על-ידי המטרד,
אלא נקבעים על-ידו והייצרן בעצמו סמנים.

ח. רובין:
האם לא רצוי שכל סחורה החייבת במס תהיה
מסומנת? סימן כללי יתן הגנה לאוצר וגם
לייצרן שלא ייחשב כמבריח.

מר גפני:
יש סחורות זולות שמייצרים אותן בכמויות
גדולות, וסימון רק ייקר את הסחורה במידה
גדולה מאד. לכן איננו דורשים תמיד את הסימון. תעודות המסלוח
של הסחורה מסומנות למפרע על-ידי המטרד, והוא חייב להעביר את ההעתיקים.

ח. רובין:
הקוסי הוא בזה כי חובת ההוכחה חלה על המחזיק,
ולכן אני מעורר בעיה זו.

מר גפני:
אם הוא סראה חטבון שהוא קנה - זה מסמט הוכחה.

ח. רובין:
אני מציע כי ייאמר: כל מקום שחובת הוכחה
מוטלת על מחזיק סחורה מסויימת - תהיה ההוכחה
על-ידי גילוי מקור רכישת הסחורה.

ר"ר קיטרון:
אני רואה בכך סכנה, כי טכלל ההן ייסמע הלאו,
והוכחות אחרות לא תתקבלנה, ועל-ידי כך אנו
עלולים רק להחמיר.

י. גור:
אפטר לנסח: יצא ידי חובת הוכחה, אם הוכיח
מקור הסחורה היה אצל סוחר, סם גובים את המס
במקור.

ר"ר קיטרון:
זה ענין לבית-מספט ולביטור.

היו"ר י. גורין:
אם תסתן עד מחר הצעה מתקבלת על הדעת, נוכל
להחליט עליה.